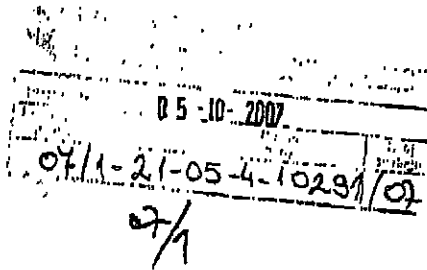

Broj : 07-05-11501/07
Sarajevo, 28.09.2007 godine

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
SARAJEVO

Predmet : Akcioni plan za postizanje univerzalnosti i pune implementacije
Rimskog statuta ICC

Veza : Vaš akt broj 07/1-21-05-4-10291/07 od 03.09.2007 godine

Povodom vašeg akta kojim se traže informacije o promociji ratifikacije i pune implementacije Rimskog statuta ICC, iz okvira svoje nadležnosti, obavještavamo vas kako slijedi :

Nesporno je da je BiH od samog je početka prihvatila ideju i aktivnosti pokrenute pod okriljem UN-a s ciljem osnivanja stalnog Međunarodnog krivičnog suda. Ratifikacijom Rimskog statuta BiH je iskazala snažnu političku i formalnopravnu podršku osnivanju i početku rada Suda. BiH se zalaže za integritet, nezavisnost i efikasno funkcioniranje ovoga Suda u skladu s načelima izraženim u preambuli Rimskog statuta i ostalim njegovim odredbama. BiH poduzima nužne korake prilagodavanja svog nacionalnog zakonodavstva i time stvaranja uslova za implementaciju Rimskog statuta, kao i za osiguranje pravnog mehanizma za komplementarno djelovanje između nacionalnog krivičnog sudovanja i MKS-a. BiH će takođe ustrajati na punoj saradnji država stranaka sa Međunarodnim kaznenim sudom poštujući obveze preuzete Rimskim statutom kao i na uvažavanju temeljnih načela Suda kojima za pojedince, počinoce najtežih krivičnih djela koja se tiču međunarodne zajednice kao cjeline mora nužno postojati jasno definiran pravni mehanizam njihove krivične odgovornosti.

Zalaganje BiH za jačanje međunarodnog krivičnog prava i aktivnosti za implementaciju Rimskog statuta uključile su donošenje posebnih i izmjenu tada važećih zakona koji se odnose na progon počinitelja krivičnih djela međunarodnog ratnog i humanitarnog prava.

Između ostalog, učinjena su nastojanja na državnom nivou, te je u okviru reforme krivičnog zakonodavstva donesen niz zakona od kojih su najvažniji

-Krivični zakon i Zakon o krivičnom postupku, koji su stupili na snagu u martu 2003. godine;

-Zakon o zaštiti svjedoka pod prijetnjom ili ugroženih svjedoka, koji je stupio na snagu u martu 2003. godine;

-Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu, koji je stupio na snagu u oktobru 2003. godine;

Ovi zakoni su novi, ne samo po svom nazivu i sistematici već i po mnogobrojnim novim procesnim ustanovama i rješenjima i modifikacijama do sada postojećih. Oni su prilagođeni potrebama i zahtjevima novog vremena i zbog toga su prekinute neke od važnih veza sa do sada važećim zakonima, u prvom redu tako što su se oslobodili ideološkog nasljedstva i što su odredbe usaglašene sa međunarodnim pravnim standardima koji su u ovoj pravnoj oblasti utvrđeni najvažnijim međunarodnim pravnim aktima. Posebno valja pomenuti da novi Zakon o krivičnom postupku predstavlja radikalnu reformu u evoluciji krivičnog procesnog zakonodavstva u BiH. S pravom se može reći da se ZKP BiH može porediti s modernim zakonodavstvom država Srednje i Zapadne Evrope i da se može smatrati modernim evropskim krivično procesnim zakonom sa elementima anglosaksonskog sistema koji ide ispred reformi u drugim zemljama regiona. U Zakon o krivičnom postupku BiH slobodno se može reći uveliko su inkorporirane norme kako je to učinjeno i u Rimskom statutu Međunarodnog krivičnog suda.

Novi zakoni o zaštiti svjedoka u krivičnom postupku zaslužuju pažnju prije svega zato što regulišu potpuno novu materiju u krivičnom zakonodavstvu BiH. Predviđene su sve zakonske mjere zaštite svjedoka na jasan način.

Uspostavljen je Sud Bosne i Hercegovine u čijem sastavu je Posebni odjel za ratne zločine Suda i Tužilaštvo Bosne i Hercegovine sa Posebnim odjelom za ratne zločine, koji su otvorili put za transfer predmeta sa Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju na domaće sudove. Sud Bosne i Hercegovine je do sada uspješno završio veliki broj predmeta iz grupe krivičnih djela protiv čovječnosti i vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom iz glave XVII KZ BiH.

Implementacijom krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva u krivično zakonodavstvo Bosne i Hercegovine izvršena je međunarodnopravna i ustavnopravna obaveza. Krivični zakon Bosne i Hercegovine je prihvatio ustaljenu sistematiku međunarodnih krivičnih djela izuzimajući zločine protiv mira odnosno zločine agresije.

Ratni zločin protiv civilnog stanovništva je krivično djelo predviđeno u članu 173. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH) i pripada grupi krivičnih djela protiv čovječnosti i vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom iz glave XVII KZ BiH. Struktura ove glave zakona govori da se radi o heterogenoj grupi krivičnih djela čija je zajednička karakteristika zaštita vrijednosti koje štiti međunarodno

pravo (nacionalna, etnička, rasna ili vjerska skupina; čovječnost; elementarna prava civilnog stanovništva za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije; kulturni, istorijski i vjerski spomenici; sigurnost međunarodnih znakova; bezbjednost vazdušne ili morske pluidbe; zaštita od terorističkih akata i dr.).

Propisivanjem u nacionalnom zakonodavstvu da određena kršenja pravila međunarodnog prava predstavljaju krivično djelo je ispunjavanje međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine prema međunarodnim konvencijama koje je ratifikovala, a u nekim slučajevima i direktna ustavna obaveza. Naime, prema Aneksu I Ustava BiH u Dodatni sporazum o ljudskim pravima koji se primenjuje u Bosni i Hercegovini uvrštene su i Konvencija o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida (Njujork, 9. decembar 1948. godine) kao i Ženevske konvencije o zaštiti žrtava rata I-IV (12. avgust 1949. godine) sa Dopunskim protokolima I-II (8. jun 1977. godine). Međutim, očigledno je da KZ BiH samo djelimično prihvata sistematiku međunarodnih krivičnih djela koju je odredio Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda.

Odredbe člana 5. (Zločini u nadležnosti Suda) Rimskog statuta Međunarodnog krivičnog suda određuju nadležnost suda za četiri vrste zločina: zločin genocida, zločine protiv čovječnosti, ratne zločine i zločine agresije. Za Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda se sa puno razloga kaže da predstavlja perspektivu međunarodne pravde i najznačajniji događaj u istoriji međunarodnog humanitarnog prava. Ostaje nejasno zašto naš zakonodavac nije predvidio, a što je obaveza da se u ovoj glavi zakona predvidi, i krivično djelo za zločine agresije kao najteži zločin.

Kada je u pitanju međunarodna suradnja, uz činjenicu da odredbe Rimskog statuta u cjelosti regulišu postupak po pitanjima progona počinitelja krivičnih djela međunarodnog ratnog i humanitarnog prava, Bosna i Hercegovina je, u svakom momentu, otvorena i za svaki oblik bilateralne suradnje na ovom polju.

Molimo da o navedenom, diplomatskim putem, obavijestite Sekretarijat Skupštine država članica Rimskog statuta Međunarodnog krivičnog suda.

S poštovanjem,

